

כיצד פרק שני יבמות

י"ז:

עין משפט
נר מצוה

א מתי פ"ב מהלכות
יבטס הלכה א סמג עשין
נא טוש"ע אה"ע סימן
קסו סעיף ג

תוספות ישנים

[illegible]

אחיו של ה' צולמו במאמר אלל
וידאי קסבר דקי לגמרי או לא קני
כלל וא"מ אחיו נרמה הוא ביקה וי"ל
הר"ש סבר אין זיקה ולר"י נראה
אספיוס כ"ז דין זיקה ומאמר קונה
קמת מדרבנן נחא ע"דלון ק"א אופרת
ולא המאמר אלל היכא דאס הימה
נשואה הימה אופרת וכאן אס הימה
נשואה היא עצמה הימה מותרת לר"ש
נשואה יבס ואח"כ נולד ומי"מ
מחמת הוא לדר"ש אי לא קני מאמר
אלל קני אסיו מדרבנן מדקאמר לעיל
אס מאמרו של שני אינו מאמר אמת
דאקון צועל משמע דלא קני כלל:
חל"ץ אבטרי מאמר לא נפטר
צרתה. ווא"מ ואח"כ לא דייק
מהבאס מיוצאת לר' אושעיא דלדידיה
כיון דהוי זיקה כנעסא אחאי לא
נפטרה הגרה וי"ל מדרבנן כדאמר
לעיל גזירה משום שני בימות הבאות
משני בנים חרמ מיתבאל וחדא
מיפטרה (ה) בלא כלום:

בְּנִסָּה וּמַת' וּחֹמֶ"כ נִוֵּלד א"ו
 וּבִו'. הָא מִילְתָּא דַּפְשִׁיטָא
 הִיא וְלֹא הוּא כִּרְךָ כֻּלָּא מִמֶּנְהִיא וְחֹמֶ"כ
 דְּלֵבָא שְׁנֵיהּ אֵלֶּא לֹאשְׁמִיעִי דַּהֲוִי חֲמַל
 עִירְוִי מַעֲרַב וּמִי מִילֵי בְּדֵהִי דַּהֲדִי
 וְלֵהֲבִי דִּיִּק מִינֵה דְּבוּלֵד וְלִבְסִיק
 יִיבֵס לֹא פְלִיג ר"ש מַעֲרַבִּי וּמִי לֵה
 בְּדֵהִי בְּנִסָּה וּמַת' וּחֹמֶ"כ נִוֵּלד לֵא חֹ
 מִיבֵס חֲמַל בְּה ר"ש אֵלֶּא צִטּוּל וְלִבְסִיק
 הוּא לִיֵּה לִמַּעֲרַבָּה וְלֹא בְּדֵהִי רִישָׁא
 וְהַשְׁתָּא א"ו עֲלֵה מוֹחִיז לֵר' אֲשַׁעִיֵּא
 מִמֶּנְהִיא דַּלָּא שְׁרִיב וּמִי לֵה דִּלְצִרִימָא
 שִׁיךְ לְמַדְרַשׁ פְּרָשִׁי: ו

לְעִרְבִינֵהוּ וְהִנְגִּינֵהוּ. לֹא כְמוֹ
 שְׁפִירָא קְבוּטֵרִס דִּלְכִּינֵהוּ קֵאִי
 דִּלְכִּנְסָה וּמַת' וּחֹמֶ"כ נִוֵּלד וְדִּהִי
 לִיִּפ ר"ש אֵלֶּא אֲחֵרִי בְּתַרִּי קֵאִי (ו):

גַּמְרִינָן מִבֵּיא רִיבְשָׁא דַּעֲ"ג
 דְּמֹאמֶר חֵטֵא אֵלֶּא מַדְרֵנָן
 מ"מ מֶר מַסְתַּבֵּר לִיֵּה דַּעֲשֹׁאוֹר חֲמַמִּי
 דַּעֲשֹׁאוֹר וְלֹמֶר מַסְתַּבֵּר דַּעֲשֹׁאוֹר
 קְבוּטֵרִס וְכִיִּפ אִיבֵס בְּדֵהִי "מ דִּי
 יֵא. וְסֵא דְּקֹאמֶר מֶר יִלִּיק מִזִּיאָה מַגִּט
 אֲשַׁעִיֵּא וְלִקְטֵן לִיֵּה לִיֵּה אֵלֶּא מַדְרֵנָן
 כְּדֹאמֶר" בְּסוֹף הִיזְקִין (וְיִטִּיט פֵּא. וְסֵא):

הִיא

ש' שמעון אומר ביאתה או חליצתה של אחת
פוטרת צרתה חלץ לבעלת מאמר
לא נפטרה צרה כנסה ומת ואח"כ נולד לו
אח או שנולד לו אח ואח"כ כנסה ומת
ששתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום כנסה
ונולד לו אח ואח"כ מת שתיהן פטורות מן
החליצה ומן הייבום דברי ר"מ ור' שמעון
אומר הואיל ובא ומצאה בהיתר ולא עמדה
ועליו שעשה אחת באיסור מייבם לאזיו מהן
ששירצה או חולץ לאזיו מהן שירצה הא בבא
דסיפא למאן קתני לה אילימא לר' מאיר קתני
לה מבדי לא שני ליה לרבי מאיר בין ייבם
ואח"כ נולד בין נולד ואח"כ ייבם לערביניהו
ולתניניהו אלא לאו רבי שמעון ובייבם ואח"כ
נולד פליג בנולד ואחר כך ייבם לא פליג ש"מ
אממר מר עמד השני לעשות מאמר ביבמתו
אלא הספיק לעשות מאמר ביבמתו עד
שנולד לו אח ומת ראשונה ויצאה משום
אשת אחיו שלא היה בעולמו ושניה או
חולצת או מתייבמת מאי עמד ומאי לא
הספיק אי עבד עבד ואי לא עבד לא עבד
אלא עמד מדעתה ולא הספיק מדעתה אלא
בעל כרחא ודלא כרבי דתניא ה'עושה
מאמר ביבמתו שלא מדעתה ר' אומר קנה
ויתכ"א לא קנה מ"ט דר' גמר מביאה
דיבמה מה ביאה דיבמה בעל כרחא אף
דקדושין דיבמה בעל כרחא ורבנן גמרי
דקדושין דקדושין קדושין מה קדושין דעלמא
דקדושין דקדושין דקדושין דיבמה מדעתה במאי
דקדושין דקדושין דקדושין דיבמה ממילי דיבמה
הוה ליה למילף ומר סבר ממילי דקדושין
הוה ליה למילף דקדושין הוה ליה למילף עשה בה
מאמר ואח"כ נולד לו אח או שנולד לו אח
ואח"כ עשה בה מאמר ומת ראשונה ויצאה
משום אשת אחיו שלא היה בעולמו ושניה
חולצת ולא מתייבמת ר"ש אומר ביאתה או
חליצתה של אחת מהן פוטרת צרתה ר"ש
אחריא קאי אילימא אנולד לו אח ואח"כ
עשה בה מאמר הא אמרת בנולד ולכסוף
ייבם לא פליג ר"ש אלא אעשה בה מאמר
ואח"כ נולד לו אח חלץ לבעלת מאמר לא
נפטרה צרה מ"ט משום דהואי צרה ודאי
לבעלת מאמר ספק וואין ספק מוציא מידי
קמיה דרב הונא ויתבי וקאמר מאי טעמא
אז הואיל ובא ומצאה בהיתר ולא עמדה
מאי טעמא דרבנן אמר קרא ולקחה לו
ס הראשונים עליה אלא הא דתנן
דבר וואמר רבי יוסי בר חנינא מלמד
שמגרשה

אקמיה דעשעה בה מאמר ואח"כ נולד
ר' ספק קוזה ספק איתו קוזה בדאמר
לבעלת מאמר לא נפטרה לרה"ק
כלומר שאל אחת מהן נפטרה לרה"ק כגון
שיהא חולק או ימשיך לשניה והראשונה
פטורה ממ"ז אי מאמר קני הוי ליה
ייבם ויבסקן נולד ואח"כ ראשונה
מוותרת לה' שמעון ובחליה לדוד
מיפטרה דהא מאמר כנענוס ודיו לה
מנית אחד ואח"כ מאמר לא קני הרי
ספיר ייבם לשניה דשט אחיו שיהא
בעולתה היא ואינה זרע ערוה וראשונה
קני משום אשת אחיו שלא היה בעולתו
אבל חלק לבעלת מאמר שיהא ראשונה
לא נפטרה לרה"ק דדלתא מאמר לא
קני וימחלה פטורה משום אשת אחיו
שלא היה בעולו ומחלה אינה חליה
ויש"כ מפרש לקמן: או שנוול לו אה.

דה"ל נולד ולבסוף י"בס: שסיין
פערורס. בזה לא פליג ר"ש וכרז
פפא"ה: הך בבא דסיפא. י"בס ולבסוף
נולד: למאן קמני לה. כלומר להודיע
כחו של מי קמני לה בפני עממה ולא

עירבה עס נולד ולבסוף ייבס:
אילמא לר"ם. לאשמועינן דבהא נמי
אסר ולא למימר דר"ם אהך לחודה
אמר דלמי: לערבניהו. לבני ולימני
ברשא הכי כנסה ומת ואח"כ נולד
לו אח אז שטולד לו אח ואח"כ כנסה
ומת אז שטולד ויולד לו אח ואח"כ
מת שחיה פטורה אלמא לפלגניהו
מת משום דלחייב כה ר"ם היה
לאשמועינן דבהא לחודה פליג משום
דבא ומנאה ביתר אבל ברשא
מודא: אלמא בעל כרחא. וקמ"ל
מאמר: עכ"פ ואפילו מקמל"ת לא
יטעו יצימוי נמי מייבסא: ברא
דיבמה. אמר' בפ"ק (דף טז:) ייבמה"
בעל כרחא דאם בל עליה אפי'
בזוהם קנאה: קדושין דעלמא.
והלכה והיתה לזיס אחר ודברס דזו
מדתה משמע: אי נימא אגודל לא
אח. קודם מאמר דבהא לימא ר"ם
ביאת השניה כשרה והא דייקת
מסיפא דבגודל ולבסוף ייבס לא
פליג וכו' לוי אף זאת חזיו שלא היה
בעולמו ודלמא מאמר קין וה"ל
שניה לרת ערובה ועוד מאי פטורת
דכרה אחיו שלא מיפטרה וקיימא
דכרת אחיו שלא היה בעולמו וכו'
אלא דאשש בה מאמר ואח"כ נולד
אח. ואשמועינן ברשא דמאמר
ספק קונה לגמרי ספק לא קונה
ואיפ"א מקמל"ת לא מהני הלכך מייבס
המת קיין גמור הוא הוה לוי ייבס
ולבסוף נולד ואפילו קמיימא חזיא
לייבמו ואי לאו קיין גמור הוא
בתרימא שריא דלאו לרת ערובה
דקיין מקמל"ת במאמר לית ליה
לר"ם ויבסא לאשמועינן דייבס ולבסוף

נוגד הוא דשריא אבל נולד ולבסוף ייבס אסורה דלא תימא ביאתה או חליפתה דקאמר ר"ש בריא שא נולד ואח"כ עשה צה מאמר נמי קאי: **הוא גרה ודאי**. וזקוקה לייבס דאי מאמר קני תרוייבו חזו דלמי ליה ייבס ולבסוף נולד וזי מאמר לא קני שניה חזיא דלאו צה ערה היא ובעלת מאמר ספק אין וזקוקה לדללח לא קני והי אשת אבי קני שניה ובעלתו וזקוקה לחליפתה לא קני וזקוקה לשפור את הודות: **מ"ס דקאמר** רבנן דלמרי צייבס ולבסוף נולד ריה לא עמוד על זה ביקוי אחיו שלא היה בעולמו ממינו: **ולקחה לו לאשה ויבמה**. אפי"ג שנקמה עדיין קרייה יבמה. אימ דגרס אי הכי מיבעי חליפה אלהה תנן כנסה הכי היא כאלהו כ"י כולומר אי הכי דאשה שתייבמה עדיין זיקה ראשונה עליה מיבעי חליפה כל אשה שתייבמה ובא שני זה לגרשה לא תסגי לא בגט: שגרשה

מסורת הש"ס

(א) קדושין מד., (ב) וְלִקְמָן
לֹא, פסחים ט. ע"ז מא:
חולין י"ג, (ג) וְעֵינֵי הַיּוֹסֵפִית
לְעֵיל ח: סדר"ה ייבמה,
(ד) וְלִקְמָן לֹא, כתיבות פ:
(ה) לְעֵיל ח: לקמן לט,
כתיבות פכ:, (ו) וְעֵינֵי,
(ז) וְדַבְּרִים כהנ', (ח) לֹא
וַיִּשְׁלֵחַ דָּשׁ, (ט) לֹא דָשׁ
וְקָרָא דָשׁ, (י) וְקָרָא דָשׁ,

תורה אור השלם

ו. כי ישבו אחים יחד
ומת אחד מהם ובן אץ
לו לא תהיה אשת המת
החוצה לאיש זר ויבמה
יבא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה:
דברים כה ה

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה חלק וכו'
כלל כלום. נ"כ ס"ח שלא
יבא להתיר אשת אחיו
שלא היה בעולמו:
(ב) ד"ה ליערבינהו וכו'
נמנלי קאי בדפרי הספד:

מוסף רש"י

העושה מאמר ביבמות
שלא מדעתה. ככל
כחה, אם זרק לה כסף
ואמר לה הרי את מקודשת
לי, רבי אומר, כשאר
תאמר, להיות לרביה גט
למאמר זה אם בל לחלוץ
לה (קדושין דף).